

ADDITIONES.

SUMMARIUM.

- 1 Doctores de hac materia agentes referuntur.
- 2 Quilibet res materialiter dividit potest.
- 3 Quando obligatio vel contractus dicatur individuum, & quid in sententia.
- Alitio iudicatur mobilis, vel immobilis secundum naturam rei pro qua competit.
- Retrahitur an competat pro actione ad rem immobilem.
- 4 Contractus super re qua in pondere, numero, vel mensura consistit, est dividuus.
- Quid in materia dotis.
- Quid si defunctus preceperit, vel heredes inter se convenerint, ut unus solvat debita.
- Quid in possessore rei emphyteutica vel censualis, seu rei hypothecata.
- 5 Quid si illi, qui in solidum tenebantur, simpliciter condemnentur a iustice.
- Supradicta resolutio an habeat locum de jure Canonico, & in foro conscientie.
- 6 Solutio partis pecunia debita an valeat.
- Solutio in dubio in quam causam facta intelligatur.
- 7 Solutio partis liberat debitorem pro ea parte.
- 8 Contractus super re certa, & determinata, an sit dividuus.
- Dicta resolutio an habeat locum in debitore rei certa, qui solvit usufructum ejus.
- 9 Contractus super re particulari in genere, an sit dividuus.
- 10 Parte debiti soluta ex promissione rei in genere, an liberatio pro parte contingat.
- 11 Si heredes debitoris rei generica disordant in solutione quid faciendum.
- Sorsis iudicium quando locum habeat.
- 12 Si heredes creditoris rei generica disordant, quid?
- 13 Contractus alternatizans an sit dividuus, vel individuum.
- An alternativa an utrumque sit in obligatione.
- 14 In actione noxali quilibet tenetur in solidum.
- 15 Actio de aqua pluvia arcenda, contra quem competat, & quomodo.
- 16 De servitute vel re incorporata, an sit individua.
- 17 An servitus promissa possit dividi inter heredes, ut quilibet teneatur pro parte.
- 18 An servitus in solidum debeatur cuilibet heredibus creditoris.
- 19 Ususfructus omni respectu dividit.
- 20 Servituti usus, an sit dividuus, vel individua.
- 21 Obligatio alimentorum an sit individua.
- 22 De obligatione ad factum, an sit precisa.
- 23 Quid de jure Regio.
- 24 De promissione facti alieni.
- De marito promittente quod uxor se obligaret.
- An de jure regio valeat promissio facti alieni.
- 25 Pactum habitandi perpetuo in certo loco cum uxore an valeat.
- An dicta conditio valeat in majoribus.
- Quid in legatis.
- 26 Pactum an sit individuum, & quid in pana appensa.
- Pactum de rei o vendendo an possit pro parte exequi?
- Quid si plures domini vendant rem cum pacto de retro.

Emphyteuta si decedat pluribus heredibus relictis, an si unus non sit in commissum incidat tota res.

Quid de jure canonico.

Pignus an possit pro parte sui ab uno ex pluribus heredibus?

27 De communi seruo ab uno dominorum mansuissio, an alter teneatur eum manumittere.

Et quod in individuis laicus gaudet privilegio Clerici.

Materia de Individuis, quam subtilissimam, & de apicibus juris appellat noster Gomezius, explicat latissime Mantica de Tacitis conventionibus, libro 14. titul. 36. Petrus Gregorius in synagm. lib. 5. cap. 3. Connanus commentariorum, libro 6. cap. 2. Faber libro 3. confectionum, capit. 7. Tufchus litera 1. conclusione 101. & 102. Donellus commentariorum juris, lib. 15. cap. 6. & cap. 2. & segg. Valascus de partitionibus, cap. 27. Polydorus Ripa, & Leander Gaganctus in suis tractatibus de servitutibus, Calsas in leg. si curatorem, §. vel adversari dolo, ex numero 25. Farchinatus lib. 10. controversiarum, cap. 53. & segg. usque ad 62. Molina de primogeniis, lib. 1. cap. 21. ex num. 18. Corralus in l. via, ff. de servitutibus: & plurimos referens D. Joannes de Castillo controversiarum juris lib. 1. de usufructu, cap. 31. Spino in speculo testamentorum, glossa 13. principali, per totam, Palladus lib. 1. cap. 6. & latissime Pichardus in §. si finium regundorum, l. sit. de officio Judicis, ubi hanc materiam comprehendit per tredecim capita omnino videndus; & Sarmiento lib. 6. selectarum, cap. 16. & Carlevalius de iudiciis, tom. 2. disp. 3. num. 32.

Ad num. 1. ibi: Et in primis pro capitali fundamento, &c.

Omnes res dicit dividuas materialiter, quia per partes dividi possunt, ut solvit Gomezius, docent Petrus Gregorius in synagm. lib. 5. cap. 3. ex n. 2. Spino in speculo testamentorum, glossa 13. num. 14. Mantica de Tacitis conventionibus, l. 14. titul. 36. ex num. 10. ubi bene explicat quod homo, equus, & cetera animalia naturaliter dividi non possunt, quia divise corrumpuntur; civiliter autem bene: & ideo secundum hanc explicationem dicendum videtur, quod materialiter dividi potest animal, non vero naturaliter, quod etiam docet Spino in speculo, dicto num. 14. de quo Pichardus in dicto §. si finium, Institut. de officio Judicis, in materia Individuorum, num. 23. & in repetitione tituli ff. de legatis, cap. 4. n. 30.

Ad num. 2. ibi: Quod contractus, actus, vel obligatio, &c.

Quod actus, contractus, vel obligatio, dicantur dividua vel individua, secundum naturam rei in illis deducta, ut hic docetur, communis est resolutio, ut constat, ex Carolo Molin in labyrintho dividui, & individui, secunda parte secunda pars, quest. 1. num. 28. & 261. Salgado de protectione, parte 4. cap. 14. num. 93. ubi de sententia Gratianus disceptation. cap. 162. numero 29. Corralio in dicta l. via, ff. de servitutibus, num. 18. Donello in leg. secundum paragraph. & harum; n. 58. ff. de verborum obligat. Larcia decisio. Granatenis 40. num. 23. Molina de primog. lib. 1. cap. 21. ex num. 28. ubi an contractus qui non potest valere pro toto tempore, valeat ad tempus permissum? Spino in speculo, dicta glossa 13. num. 12. & 15. de quo etiam Tiraquel. de retract. lignag. §. 23. glossa 1. per totam, & novissime plures referens Salgado in labyrintho creditorum, parte 1. cap. 34. n. 14. ibi:

Ibi: Confirmatur, quia semper actio, &c.

Quod actio vel obligatio iudicetur mobilis vel immobilis secundum naturam rei pro qua competit, late profequitur Tiraquellus de retractu, paragraph. primo glossa 7. ex num. 14. Mantica de confectionibus ultimatum, lib. 9. titul. secund. num. 1. & alii ex quibus verior resolutio est, quod jura, & actiones, tertiam bonorum speciem constituunt; aliquando autem debent regulari secundum naturam rei, ad quam competunt, ut si minori, vel Ecclesie competit actio ad rem mobilem mobilis reparatur, si ad rem immobilem, immobilis quoad alienationem prohibita, ita Menochius consilio 300. num. 41. lib. 3. & lib. 4. presumpcio 142. ex num. 16. Valascus consulatione 77. Pereira de resolutione emphyteutis, cap. 12. num. 9. & 10. & de emptione, cap. 13. num. 11. de quo etiam sermone facit doctissimus Pinel. in rubrica de bonis maternis, 1. parte, numero 32. Azevedus in leg. primo titul. 1. lib. 4. Recopil. num. 23. Gutierrez lib. 3. civilium, quest. 86. num. 2. licet proprie loquendo nec mobiles nec immobiles dicenda actiones, sed tertiam bonorum speciem contineant, ut apparet ex supra relatis, & Matienzo in leg. 7. tit. 11. lib. 5. Recopil. glossa 1. num. 33.

An autem consanguineus habeat jus ad retrahendam actionem, ad rem immobilem competentem, ad consanguineo venditam vide quod non regulariter loquendo, ex Tiraquello de retractu lignag. §. 1. glossa 7. num. 31. praterquam si quis vendat facultatem redimendi rem venditam eo pacto; quia tunc consanguineus hanc actionem retrahere poterit, si res erant patrimonialis, de quo etiam vide Macienzum in l. 7. titul. 11. lib. 5. glossa 1. num. 49.

4 Ad num. 3. ibi: Quando in contractu continetur res, &c.

Omni respectu esse dividuum contractum, factum super re qua in pondere, numero, vel mensura consistit, tam respectu obligationis, quam divisionis inter heredes, ut hic resolvitur, docent Burgos de Paz consilio 4. ex num. 1. Gregorius Lopez in l. 10. titul. 12. par. 5. glossa Su parte, ubi divisionem esse faciendam inter heredes etiam si instrumentum haberet paratam executionem, Joannes Gratianus in regula 335. num. 21. & per totam, ubi ampliat, & limitat. Quod etiam procedit, quamvis defunctus in testamento, vel per contractum disposuerit, vel heredes inter se convenerint, ut onus alicuius usufructu alter ex heredibus, quia nihilominus creditor adversus omnes actionem debet proponere, ut Probat Palladus libro secundo, rerum quotidianarum, cap. finali, 4. parte, §. 1. num. 13. ubi etiam ampliat, quamvis alter ex heredibus efficiatur non solvendo, quia hoc non debet alios gravare (de quo Salgado infra) Morla in empirio, 1. parte, tit. 11. quest. 8. num. 6. Suarez in leg. quoniam, ampliatione 7. num. 8. ubi Valdeus, & in leg. post rem jud. catam, extensione 1. ubi etiam ait, dictam resolutionem per ocedere, etiam si debitor diceret, quod quilibet heres teneatur in solidum, Paz in praxi, 4. parte, tom. 1. num. 37. Pichardus in §. si finium, Institut. de officio Judicis, cap. 7. ubi de individuis, & etiam de dotis privilegio in hoc, Salgado in labyrintho, secunda parte, cap. 12. num. 64. & 65. & cap. 11. numero 41. Ofualdus ad Donellum lib. 7. cap. 11. Gratianus iterum regul. 352. Rodriguez de redditibus, lib. 1. quest. 4. num. 34. ubi quid si testator imposuit onus super aliqua re? Francis decis. 103. ubi quid in causa alimentorum?

rum? Gratianus disceptationum forensium, lib. 1. cap. 16. & 36. Sardus decis. 90. Bolanus in Curia, §. executado, num. 4. Pichardus in manducationibus, 2. parte, precepto 2. §. 2. num. 3.

Quid autem in possessore rei emphyteutica, vel censualis? Cevallos alios referens in questione 76. ex num. 19. ait, adversus eum in solidum pro annuis redditibus faciendam esse executionem, ex crebriori sententia; & alios contrarium tenentes adducit: & quid in alio quolibet possessore rei hypothecata? eum vide, & Rodriguez de redditibus, lib. 2. quest. 9. ex num. 62. & Bobadillam lib. 2. cap. 20. ex num. 53. in sua politica, & Bolanus supra, & Pichardum in manducationibus, secunda parte, §. 2. ex num. 3. latissime, & post eos Nogueroles allegat. 4. num. 44. ubi affirmativam tenet, vide Salgadum supra.

Ad num. 4. ibi: Pro qua sententia, & conclusionem, &c.

Qui in solidum erant obligati, si simpliciter condemnentur per Judicem, quod singuli teneantur pro parte, docet noster Gomezius in presenti, & comprobat Castillo in l. 6. Tauri, n. 35. quod explicat Gregorius Lopez in lege 4. tit. 27. part. 3. praterquam si creditor veller dimittere sententiam, & se adjuvare prima obligatione, ut etiam docent Joannes Gratianus in regula 335. num. 7. Bobadilla lib. 2. politica, cap. 20. num. 58. vide eos, & Gratianum discept. cap. 33. num. 51. & plurimos referens Guzman de evictionibus, questione finali, num. 42. & novissime & Salgado in suo labyrintho creditorum, parte 2. cap. undecimo. ex num. 45.

Ibi: Sed attende quod ista sententia, &c.

Quod resolutio tradita supra, numero precedente, locum etiam habeat de jure Canonico, & in foro conscientie, ut docet Gomezius, probant Molina de iustitia, tomo 2. disp. 542. Covarruvias in regula, peccatum, 2. parte, §. 12. num. 3. & variarum, cap. 3. num. 7. Negulautius de pignoris, 2. parte, membro 4. num. 15. Bonacina de contractibus, disp. 3. quest. 3. puncto 15 n. 14. & alii apud Barbosam in collectanea ad cap. 11. nos, de usuris, ex quibus colligere licet, quod dicta resolutio etiam in foro conscientie, & de jure Canonico procedat: quod etiam in restitutione Usurarum probat ipse Molina in disputatione 332. num. 4. affrens pro rata retinendas ab heredibus; sicut reliqua debita, etiam si aliquis eorum non sit solvendo; eum videas.

Ad num. 5. ibi: Tercio talis contractus dicitur dividuus ratione solutionis, &c.

Solutio partis pecunie debita facta volenti creditori, valet, & liberat debitorem pro ea parte, creditor enim invitus non cogitur recipere particularem solutionem, nisi debitum sit pro parte liquidum; & pro parte incertum; ita resolvit Gomezius in presenti, & docent, & explicat Gregorius per textum ibi, in l. 12. tit. 4. part. 3. Farchinatus lib. 10. controversiarum, cap. 59. Gratianus regula 335. num. 13. ubi quod quilibet debitoris haeres poterit solvere pro sua parte, & liberari, invito creditore; Afflatis decis. 18. num. 21. Socynas regul. 106. & 75. Felicianus de censibus lib. 1. cap. 8. num. 16. Rodriguez de redditibus, lib. 1. quest. 18. num. 35. Duchas regul. 158. Petrus Gregorius in synagmate, lib. 5. cap. 18. num. 11. Tufchus lib. 3. conclus. 312. & duab. seq. ubi late declarat, ampliat, & limitat. Morla in empirio, titul. 8. quest. 8. per totam, & late, & optime explicans Pichardus in materia Individuorum, quam posuit in §. si finium, Institut. de officio Judicis, cap. 7. per totum, ubi ceteri, & refutat opinionem eorum,

